

връждаваме тѣж близость, — това ся има за доказано, — а искаме да кажемъ, че докль Славянскы-ти филолози не знаяхъ добръ сегашный Българскій языкъ, зацо-то Българе-ти случайно бѣхъ потуленн отъ тѣхъ, то тѣи и мѣхъ различно миѣніе за црковно-Славянскій языкъ. Едни мисляхъ, че е той старый Моравскій языкъ, други го имахъ за старый Сръбскый, а трети за другый. Сега като уо-знахъ тѣи Българскій языкъ, всичкы-ти почти дойдохъ на едно миѣніе: че Црковно-Славянскый языкъ, е онова нарѣчіе, на кое-то сж говорили Българе-ти въ девятый вѣкъ слѣдъ Рождество Христово. Съ това показвать, какъ Св. Кырилъ и Меѳодій сж прѣвели Священо-то Писаніе на оный языкъ, кой-то ся говори-ли Българе-ти въ тѣхно время. Не е мѣсто ту-ка да изложимъ едно по едно миѣнія-та на у-чены-ты за тоя предметъ. Любопытни-ти мо-гжтъ да найдатъ подробно изложеніе за това въ слово: „о началѣ и образователяхъ языка церковно-Славянскаго,” кое-то наставникъ въ Ришльскій Лицей въ Одессѣ Г. Костантинъ Зеленецкій е приказалъ въ тръ-жечествено събраніе въ реченный Лицей на 18 отъ Юнія въ 1844 лѣто. а не както нѣкои каз-вать, на нѣкаквъ си старъ, прѣвоначаленъ Славянскый языкъ. Това си е явно. Българе-ти